

31 september 2011

Wedstrijd om de grootste pompoen in dit dorp.
Sociaal Leven met een flik erbij. De straat is zelfs
afgesloten. Waarom sluiten ze straten niet voor
altijd af? Bijna had ik het woord "eeuwig" geschreven.
"De bladeren zijn nu zo gevallen dat er niets meer
aan de takken zit om over te schrijven, en als ik niets
meer kan schrijven dat beter is dan het beste dat ik
ooit geschreven heb, dan hoeft het van mij niet
meer. Als ik maar met een fractie van het genoegen
waarmee ik geschreven heb, gelezen word, dan ben ik
gelukkig." zei Hella Haasse een maand voor haar dood.

Bonen en spek samen met Marieroosblondel. Dit Lijf
heeft honger. Alleen een Longkus in een schemer-
wereld kan ik nu verdragen.

Als Lezer ruikt u mijn maaltijd niet. Het uitzicht
blijft voorlopig normaal. Thuisloosheidsgevoel is
er niet. Kijken in het echt en de wereld herdenken
in een rare manier van zijn. Eigenlijk mogen woorden
deze onmiddellijke omgeving niet vervagen.

Waanzin aan het woord. Een schaap dat blaft. Ogen

zijn wonder mooi, maar wat heb je aan een
verborgen glimlach?

Dit seizoen bloedt langzaam dood. Ewige stiel
van het leven. Erop of eronder maakt niet uit.

Breng die rozen maar naar een ander. Show maar
beste medemens, over een laagje zand.

"Papa" roept iemand tegen een aardappel. En
waarom ik dit schrijf? Omdat het niet anders
kan.

4h 45: Op f.b. is er al bedrijvigheid. Ochtend-
mensen of nachtuilen? De grond is dichtbevolkt
met aardwormen en duizendpoten. Alleen slakken
rijp ik dood. Hier zitten wel honderd spinnen
zonder web in het struikgewas. Geharrewar. Er zit
iets onzichtbaar op mijn arm. Windstil. Had ik al
eerder gezegd maar nu schrijf ik het over een
voile duimafdruk op een andere manier. Wanneer
het daglicht verschijnt schraap ik modder van
mijn betinnen met een aardappelmes en wacht tot
inkschrift in het zonlicht blinkt.

De dageraad gaat nooit onder. Meestal zie je dan
nog de maan. In een ander werelddeel ligt ze op
haar buik. Hanen krazien daar net zoals hier.

Met de fiets zonder jas in knatgeel. Bijna botsing.
Aziaten fietsen je ruggelings voorbij. Een soort van
onrechtmatige voorrang van rechts. Ik ben Links

gewoon. Witte stadsvuiven zijn zeldzaam. Toch zit er een op de balustrade van een brug. Leve de vrijheid. Reclame op een T-shirt.

Beruchte Tenzinger gearresteerd. Bankiers kampen met slecht geheugen. Naamloze binnenwereld. Leslie schrijft met enig respect dat liegen een vorm is van creatief intellect dat grote discipline vereist. Oppoetsen van de werkelijkheid. Vrouw met blauwe sluier. Ze slaat haar ogen neer wanneer ik naar haar kijk. Chinees met een wandelstok. Bussen bepalen het stadslawaai. Metros hebben ze hier niet.

Poëtisch verolwaald schuur ik het grafiet van een losse punt. Zachte potloden zijn fragiel. Na elke zin schuur ik wat bij. Punt, kom niet los. Der went Graphic uit Engeland. Met geduld en liefde ga je ermee om. Het is licht- en waterbestendig. Je kan er vluchtigheid mee schilderen.

Ik heb tijd nodig om te denken, te registreren en te falen. Silhouetten van een niet alleen menselijk bestaan. Zelfs de dood heeft hierin geen haast. Ik had gedacht hier helemaal alleen te zitten schrijven, maar iemand komt op de bank naast mij. Ze leest een boek. Gelukkig spreekt ze me niet aan.

Vorig jaar heeft het geregend van eind augustus tot november en toen is het beginnen sneeuwen. Nu een herfst met zomerbenen. Een zomer die dacht dat het herfst was, schrijven ze in de krant. Een winterdepressie heb ik tot nu toe nog niet gehad.

Moeders lijken alsmaar jonger te zijn. Verte derof
kijkt ze naar haar kind alsof de rest niet bestaat.
Een interludium in het leven.

Die voorbijgaande gezondheidsfracks storen
mij. In hun heest kijken ze je aan zo van: "Die ouwe
is nog niet gestopt met roken". Het zijn geen
voetstappen meer. Is hier een weelstrijd aan de gang?
1930: Mijn terugwegbank is vrij. Niemand gaat
erop zitten. Ze is bouwvallig en vuil. Telkens
helemaal zbleen voor mij om naar voorbijgangers
te kijken. Het was heet vandaag in de buitenlucht.
Nu heb ik zin om in avondkilte naar huis te gaan.
Eerst kijk ik nog even voor bij fietsende meisjes na.